

اساساً دارندگان دانش فنی، صرفاً از محل فروش دانشفنی کسب درآمد نمیکنند، بلکه در بیشتر موارد فروش دانش- فنی منوط به خرید تجهیزات انحصاری طراحی و تولید شده توسط دارنده لیسانس از سوی خریدار دانش فنی و همچنین کاتالیست و مواد شیمیایی است

و شناخت عمیقی از وضعیت شرکت‌های دانش بنیان و همچنین بررسی اطلاعات مالی، تجربیات قبلی، شرایط بازار، مدل کسب و کار و توانایی‌های فنی و مدیریتی آنها است. همچنین در همکاری‌هایی که به توسعه فناوری و نوآوری محصولات جدید یا به کسب داده‌های جدید می‌پردازند، طبقاً ریسک بیشتری وجود دارد. به هر حال، در همکاری با شرکت‌های دانش بنیان می‌توان با ارائه حمایت‌های لازم از سوی نهادهای متولی و ارائه تضامین مناسب به صنعت برای پوشش ریسک-های مترتب و همچنین بررسی دقیق و شناخت کامل از شرایط شرکت‌های دانش بنیان، میزان ریسک را به حداقل ممکن کاهش دهد.

چگونه می‌توان نسبت به کاهش

فرایند، در داخل کشور ممکن باشد. توسعه و کسب دانشفنی چه حوزه تکنولوژی مایعسازی گاز، چه در حوزه پتروشیمی و چه در صنعت پالایش نفت، منجر به جلوگیری از خروج بخش عمده‌ای از ارز مصرفی در حوزه-های مذکور خواهد شد.

با توجه به نوع فعالیت شرکت‌های دانش بنیان، آیا نوع فعالیت با آنها مشمول پذیرش ریسک است؟

در حوزه کسب و کار دانش بنیان‌ها، ریسک‌های مختلفی وجود دارند که از جمله آنها می‌توان به ریسک‌های فنی، بازاریابی، مالی، قانونی و... اشاره کرد. همکاری با شرکت‌های دانش بنیان نیز طبقاً دارای ریسک‌های خاصی است که نیازمند ارزیابی دقیق

مایعسازی، تأکید بر توسعه دانش فنی (لیسانس) بویژه در زمینه تکنولوژی-های کرایوژنیک، از ارزش بسیار بالاتری برخوردار است.

اساساً دارندگان دانش فنی، صرفاً از محل فروش دانشفنی کسب درآمد نمیکنند، بلکه در بیشتر موارد فروش دانشفنی منوط به خرید تجهیزات انحصاری طراحی و تولید شده توسط دارنده لیسانس از سوی خریدار دانش فنی و همچنین کاتالیست و مواد شیمیایی است.

در نتیجه با خرید لیسانس واحدهای فرایندهایی از شرکتهای خارجی، باید به سمت خرید تجهیزات انحصاری مرتبط با فرایند مذکور از خارج از کشور رفت، حال آنکه چه بسا ساخت تجهیزات مزبور یا کاتالیست-ها و مواد شیمیایی مورد استفاده در

ویژه‌نامه
صنعت نفت
«دانش بنیان»

ایران

اردیبهشت ۱۴۰۲